

devisbeftatningen, saa forekommer det mig, at alene det, at man denne Gang ligeledes vil sende Toldloven ud, uden at den er i Forbindelse med de andre Love, er at stille en meget stor Fordring til, hvad overhovedet det andet Thing for Fred og god Forstaaelses Skyld skal gjøre. Jeg kjender Intet til, hvad det andet Thing vil gjøre — jeg gjør kun opmærksom paa, at det forekommer mig, at blandt de Skærpselser, der kunne siges at ligge i det Forslag, man nu vil sende over, er ogsaa den, at man lader et saa vigtigt og betydeligt Emne ligge som det at komme til en Reform med Hensyn til Brændevinsafgiften. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts Iste Valgkreds (Zuel) rettede i Gaar et Par Spørgsmaal, om end ikke direkte til mig, om, hvilket det øieblikkelige Tab for os vilde være ved Afkættelsen af den spanske Handelstraktat. Jeg er ikke i Stand til at meddele det ærede Medlem videregaende Oplysninger her end dem, der allerede foreligger i Udvalgets Betænkning, men jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke skjønner, at det har nogen særdeles stor Betydning at faae at vide, om det strax vil være fulde 500,000 Kr., vi komme til at tabe, eller om Tabet vil være noget mindre paa Grund af manglende Gjenfidsighedstraktater med andre Lande. Jeg har ment, at det var det Rigtigste at gjøre Regning paa, at Tabet blev eller i alt Fald utvivlsomt kunde blive de fulde 516,000 Kr. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremkom i Gaar med en udførlig Redegørelse for vor finansielle Stilling. Jeg maa tilstaa, at det var mig ikke muligt under det ærede Medlems Udtalelser at faae Samling paa den Masse Tal, som han kom med, og jeg havde haabet inden Mødet i Dag at kunne have Foredraget liggende trykt for mig, saa at jeg bedre vilde have været i Stand til at kunne besvare hans Udtalelser. Jeg tror imidlertid ikke at tage fejl i, at det ærede Medlems Beregninger gik ud paa, at vi havde en Formuefremgang i de sidste 10 Aar af omtrent 8 Mill. Kr. aarlig, og at det derfor var forsvareligt nu at faae 7 Mill. af Statsindtægten overbord. Jeg har tidligere haft Anledning til at gjøre opmærksom paa, at vort virkelige Overskud — i Gjennemsnit af de senere Aar — ikke er stort nok til, at vi selv om man kun holder sig til den øieblikkelige Nedgang i Statsindtægterne ved Nertallets Toldlovsforslag i

Forbindelse med den spanske Handelstraktat og den ny Statsudgift til Sindsfygeloven, derved kunne dække dette Tab. Overskudet er omtrent 3½ Mill. Kr. og Nedgangen vil være omtrent 4½ Mill. Kr., og jeg tror ikke, at det paa nogen Maade gaar an at opstille den Beregning, at man ikke behøver større Statsindtægter i gode Aar, end at Formue og Status netop kunne bevares. Det tror jeg ikke paa nogen Maade gaar an. Jeg tror, at en saadan Stilstand i de gode Aar ligefrem bliver en Tilbagegang. Til en god Statshusholdning hører i mine Tanker absolut det, at man i gode Aar gaar fremad, gaar fremad ved at betale sin Gjæld, gaar fremad ved produktiv Anvendelse af Kapital osv. for at have Noget at staa imod med, naar de onde Tider komme. Jeg kan f. Ex. paa ingen Maade erkjende, at det vilde være forsvareligt, om man vilde dække de tvungne Afdrag paa Statsgjælden ved at gjøre ny Gjæld eller ved at realisere Kapital. Jeg tror ogsaa, at det var den almindelige Mening, dengang da vi blive enige om Kjøbet af de sjællandske Baner, at den aarlige Amortisation skulde udredes af de aarlige Indtægter. Jeg tror ikke, at Tanken var den, at den skulde dækkes ved Stiftelse af ny Gjæld, og naar det ærede Medlem nu, om jeg ikke misforstod ham igaar, badede, at man ikke havde kjøbt de sjællandske Baner for en Annuitet af 4½ pCt. i 60 Aar, kan jeg kun sige, at det forekommer mig, at det havde været bedre, forsaavidt et saadant Forslag overhovedet var brugeligt, om det da var fremkommet dengang, da vi forhandlede Kjøbet af de sjællandske Baner. Jeg tror imidlertid at kunne berolige ærede Medlemmer, som maatte fortryde, at de ikke dengang havde haft denne gode Ide, med, at i saa Tilfælde var Kjøbet slet ikke kommet i Stand, i saa Tilfælde havde man slet ikke faaet det sjællandske Selskab til at sælge Banerne. Forøvrigt er det jo ingenlunde den hele Kjøbesum, som skal amortiseres, altsaa betaales af Skatteyderens Lønne, i Løbet af 20 Aar. Det ærede Medlem veed jo — og det er muligt, at han ogsaa gjorde det gjældende igaar, uden at jeg har hørt det — at en ikke ubetydelig Del deraf var Gjæld, som man maatte overtage; for de 13 Mill. Selskommende, som staa i Banerne, og som vi have maattet overtage, er der jo ikke Tale